

Sygn. akt III AUa 326/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Daria Stanek
Sędziowie:	SSA Grażyna Czyżak (spr.) SSA Iwona Krzeczowska-Lasoń
Protokolant:	sekr. sądowy Angelika Czaban

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2018 r. w Gdańsku

sprawy J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

od wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 29 listopada 2016 r., sygn. akt IV U 563/16

zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie.

SSA Grażyna Czyżak SSA Daria Stanek SSA Iwona Krzeczowska-Lasoń

Sygn. akt III AUa 326/17

UZASADNIENIE

J. M. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 07.04.2016r., którą organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z 29.11.2016r. Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu J. M. prawo do emerytury od 25.03.2016r.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach i rozważaniach:

Ubezpieczony J. M. ur. (...), z dniem 17.09.1980r. rozpoczął pracę w Państwowym Ośrodku Maszynowym w D. na stanowisku palacza. W trakcie zatrudnienia w (...) w D. obsługiwał niezautomatyzowane piece parowe, którymi ogrzewany był w trakcie sezonu grzewczego biurowiec oraz hale produkcyjne. Poza sezonem grzewczym piece służyły do zapewnienia pracownikom produkcyjnym ciepłej wody. W kotłowni były trzy piece w których trzeba było utrzymać stałą temperaturę. Ubezpieczony pracował w systemie trzymianowym.

W okresie od 07.01.1991r. do 31.12.1998r. ubezpieczony pracował jako palacz w Zespole Szkół Nr (...) w D., przy czym dodatkowo, w okresie od 01.11.1995r. do 15.04.1997r. w sezonie zimowym – grzewczym wykonywał dodatkowo prace palacza w wymiarze zwiększonym o 1/2 etatu. W sezonie grzewczym opalany był internat, a także piece, które wytwarzały ciepłą wodę. W sezonie poza grzewczym piece służyły do wytwarzania ciepłej wody, w tym również w trakcie wakacje, albowiem wówczas w internacie organizowane były kolonie. Piec który obsługiwał ubezpieczony był piecem niezautomatyzowanym. Zarówno w (...) w D., jak i w Zespole Szkół Nr (...) ubezpieczony obsługiwał piec, w którym wszystkie parametry ustawiało się ręcznie. Ręcznie też ładowany był węgiel do pieca.

W dniu 15.03.2016r. skarżący wystąpił do pozwanego organu rentowego z wnioskiem o ustalenie uprawnień do emerytury. Z oświadczenia wnioskodawcy zawartego we wniosku wynikało, iż nie jest on członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Na podstawie przedłożonej dokumentacji pozwany organ rentowy ustalił, iż skarżący w dniu 25.03.2016r. ukończył wiek 60 lat, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego i wykazał na dzień 01.01.1999r. 25-letni okres ubezpieczenia. W ocenie pozwanego skarżący nie legitymował się jednak co najmniej 15 letnim okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Zaskarżoną decyzją z dnia 07.04.2016r. pozwany odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia z uwagi na nieudowodnienie wymaganego 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy wskazał przy tym, że ubezpieczony nie przedłożył świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu I instancji, z wyjaśnień wnioskodawcy i zeznań świadków jednoznacznie wynikało, iż skarżący w trakcie zatrudnienia w Państwowym Ośrodku Maszynowym w D. wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy prace palacza niezautomatyzowanych kotłów przemysłowych. Zarówno ubezpieczony, jak i świadkowie E. S. i K. M. (1) i E. M. (1) przedstawili, iż wnioskodawca przez cały okres zatrudnienia w (...) w D. pracował jako palacz obsługując niezautomatyzowane kotły. Świadek E. M. (1) i E. S. byli zmiennikami ubezpieczonego, natomiast K. M. (1) był kierownikiem gospodarczym w (...), i tym samym przełożonym ubezpieczonego. Świadkowie ci zeznali, iż piece CO były niezautomatyzowane i obsługiwane były przez cały rok. Ubezpieczony wraz z kolegami kierowany był również do prac przy rozładunku węgla. Z zeznań świadków wynika jednak, że do takiego rozładunku kierowanych było zawsze dwóch palaczy, a trzeci w tym czasie zawsze zajmował się obsługą kotłów. Charakteru pracy ubezpieczonego oraz stałości wykonywania czynności palacza nie wyłącza fakt, że incydentalnie, w okresie letnim, kierowany był na portiernię. Takie zadania powierzane były ubezpieczonemu sporadycznie i miało miejsce tylko w pojedynczych dniach. Sąd Okręgowy uznał, iż nie miał podstaw by odmówić zeznaniom świadków wiarygodności.

W ocenie Sądu I instancji, ubezpieczony w trakcie zatrudnienia w (...) w D. w okresie od 17.09.1980r. do 05.01.1991r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych jako palacz stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Natomiast jeśli chodzi o zatrudnienie w Zespole Szkół Nr (...) w D., to w ocenie Sądu Okręgowego należy również przyjąć, że w tym czasie wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku palacza CO obsługującego niezautomatyzowane kotły przemysłowe.

Ze świadectwa pracy wystawionego 31.08.2002r. oraz pisma z 11.03.2016r. w sposób jednoznaczny wynika, że ubezpieczony w okresie od 07.01.1991r. do 31.12.1998r. pracował w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku palacza, przy czym, w sezonach grzewczych, tj. od 06.10.1994r. do 15.04.1995r., od 01.11.1995r. do 15.04.1996r., oraz od 15.10.1998r. do 31.12.1998r. prace palacza wykonywał w wymiarze zwiększonym o 1/2 etatu. Dodatkowo

zauważyć należy, że ze świadectwa pracy z 31.08.2002r. wynika, iż ubezpieczony w całym wyżej wymienionym okresie otrzymywał dodatek za pracę w warunkach szczególnych dla zdrowia, co w ocenie Sądu dodatkowo czyni wiarygodnym twierdzenia ubezpieczonego, że w okresie pracy w Zespole Szkół Nr (...) w D. wykonywał prace w warunkach szczególnych na stanowisku palacza. Co prawda, zarządzenie Ministra Oświaty i Wychowania z 15.06.1984r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu oświaty i wychowania wskazuje tylko na prace oczyszczaczy przemysłowych kotłów parowych lub wodnych i nie zawiera samego stanowiska palacza, to jednak ten akt normatywny nie może mieć decydującego znaczenia w sprawie o ustalenie czy praca świadczona była w warunkach szczególnych. O charakterze pracy w warunkach szczególnych przesądza bowiem w pierwszej kolejności wykaz prac wymienionych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r. Skoro Sąd przyjął, że wnioskodawca obsługiwał piec niezautomatyzowany to należało również przyjąć, że w tym okresie wykonywał prace w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu Okręgowego, powyższe prowadzi do wniosku, że ubezpieczony spełnił przesłankę co najmniej 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach, bowiem okres jego zatrudnienia na stanowisku palacza kotłów przemysłowych zarówno w (...) w D., jak i Zespole Szkół Nr (...) w D. winien być uwzględniony jako okres zatrudnienia w szczególnych warunkach

Dlatego też odwołanie wnioskodawcy należało uwzględnić, stosownie do art. 477¹⁴§ 2 k.p.c. i przyznać skarżącemu prawo do emerytury począwszy od dnia 25.03.2016r. (tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego).

Apelację od wyroku wywiódł pozwany organ rentowy, zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 233 k.p.c. z uwagi na przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów skutkujące uznaniem, że J. M. w okresie od 7.01.1991 r. do 31.12.1998 r. pracował w szczególnych warunkach jako palacz w Zespole Szkół Nr (...) w D. w oparciu o art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U z 2016r poz.887 ze zm.) w związku z § 2 ust. 1 i 2, § 4 rozp. RM z dnia 7.02.1983r w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8 poz.43 ze zm.) oraz błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że okres pracy w Zespole Szkół Nr (...) w D. wykonywanej przez ubezpieczonego od 7.01.1991r do 31.12.1998r jest okresem pracy w warunkach szczególnych, a w konsekwencji uznanie, że ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia prawa do emerytury w sytuacji gdy ubezpieczony nie legitymuje się 15-letnim stażem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych .

Wskazując na te zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości tj. o oddalenie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego, w świetle uzupełnionego postępowania dowodowego, okazała się zasadna, skutkując zmianą zaskarżonego wyroku i oddaleniem odwołania.

Przedmiotem niniejszej sprawy było przyznanie wnioskodawcy J. M. prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Podstawą prawną żądania emerytury w wieku niższym niż wymagany dla mężczyzn wiek jest w przypadku wnioskodawcy przepis art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270, j.t., dalej: ustawa emerytalna), zgodnie z którym ubezpieczonym (mężczyznom) urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje prawo do emerytury po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 ustawy emerytalnej, jeżeli w dniu wejścia tej ustawy w życie, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli: okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku obniżonym oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy emerytalnej (co najmniej 25- letni).

Takim ubezpieczonym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 ustawy emerytalnej pod warunkiem nie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego (art. 184 ust. 2 ustawy emerytalnej).

Przepis art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej dotyczy zatem wyłącznie tych ubezpieczonych, którzy w dniu wejścia w życie ustawy emerytalnej, tj. 1 stycznia 1999 r. już legitymowali się wymaganym okresem składkowym i nieskładkowym, w tym wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych, lecz nie osiągnęli jeszcze wymaganego wieku emerytalnego.

Zgodnie z art. 32 ust. 2 cyt. ustawy, dla celów ustalenia uprawnień do emerytury w wieku obniżonym z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

Rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których uprawnionym osobom przysługuje prawo do emerytury w wieku obniżonym, ustala się natomiast –

jak stanowi ust. 4 art. 32 cyt. ustawy - na podstawie przepisów dotychczasowych,

tj. na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (dalej: rozporządzenie).

Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia, pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki, tj. osiągnięcie wieku emerytalnego (kobieta – 55 lat, mężczyzna – 60 lat) i okres zatrudnienia (kobieta – 20, mężczyzna - 25 lat), w tym 15 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze. Przesłanki te należy spełnić kumulatywnie. Nie spełnienie jednego ze wskazanych warunków czyni niemożliwym przyznanie emerytury w wieku obniżonym.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury, wskazując, że nie wykazał on co najmniej 15 lat stażu pracy w warunkach szczególnych. Pozwany nie kwestionował natomiast spełnienia przez wnioskodawcę pozostałych wskazanych wyżej przesłanek.

Sąd I instancji po przeprowadzeniu postępowania dowodowego ze świadectw pracy wnioskodawcy oraz z zeznań świadków E. S., E. M. (2) i K. M. (2) do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczył wnioskodawcy okresy zatrudnienia od 17.09.1980 r. do 5.01.1991 r. w Państwowym Ośrodku Maszynowym w D. oraz od 7.01.1991 r. do 31.12.1998 r. w Zespole Szkół Nr (...) w D., uznając, iż w okresach tych ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze wykonywał prace wskazane w wykazie A, stanowiącym załącznik do rozporządzenia, w dziale XIV pod poz. 1 (prace niezautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego) oraz w Zarządzenie Nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z 31.03.1988r. w sprawie stanowisk pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w dziale XIV pod poz. 1 (prace wykonywane w warunkach szczególnych prace niezautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w apelacji zakwestionował zaliczenie wnioskodawcy do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Zespole Szkół Nr (...) w D. od 7.01.1991 r. do 31.12.1998 r.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, zasadny był podniesiony przez skarżącego zarzut, iż Sąd Okręgowy nie przeprowadził wystarczającego postępowania dowodowego na okoliczność charakteru pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w Zespole Szkół Nr (...) w D., bowiem ustalenie swoje oparł jedynie na dowodzie ze świadectwa pracy z 31.08.2002 r. z informacją, iż w okresie od 7.01.1991 r. do 31.08.2002 r. wnioskodawca otrzymywał dodatek za prace w warunkach szkodliwych.

Wobec powyższego, Sąd Apelacyjny postanowił uzupełnić postępowanie dowodowe, zwracając się do Zespołu Szkół nr (...) w D. o akta osobowe wnioskodawcy, a także o dokumentację pieców, jakie obsługiwał J. M. w latach 1991-2002 oraz o wskazanie osób, które mogłyby ewentualnie złożyć zeznania na okoliczność, jakie piece były w kotłowni w Zespole Szkół nr (...) w D., w internecie.

Z pisma nadesłanego przez Zespół Szkół nr (...) w D. wynika, iż piece jakie obsługiwał wnioskodawca w spornym okresie to:

1. Kotły żeliwne wodne szt.2 (...)/18 do CO temperatura robocza 95° moc 493KW każdy, powierzchnie ogrzewane kotłem 53m² 2 3 każdy.
2. Kocioł żeliwny parowy szt. 1 niskoprężny do 0,7 atmosfer (...)/12 moc 284,9 KW powierzchnia ogrzewana kotła 35 m⁽²⁾.
3. Kotły CO ogrzewające budynki szkoły szt. 2, internat, sala gimnastyczna.

Po uzyskaniu wskazanych dokumentów, Sąd II instancji dopuścił dowód z zeznań świadka B. P.. Świadek ten zeznał, iż w szkole były trzy kotły, dwa duże ogrzewające i jeden parowy na kuchni i ciepłą wodę dla mieszkańców internatu. Były to kotły żeliwne. Kotły ogrzewały dwie szkoły piętrowe, internat, stołówkę i salę gimnastyczną. Były węglowe, ręczne, nie z automatyzowane. Świadek wskazał także, iż ubezpieczony był jedynym palaczem na całym etacie, zaś w sezonie zimowym jeszcze jeden pracownik na pół etatu.

Następnie Sąd II instancji dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ciepłownictwa ogrzewnictwa, wentylacji i klimatyzacji na okoliczność ustalenia, czy praca J. M. wykonywana w Zespole Szkół nr (...) w D. na stanowisku palacza od 07.01.1991 do 31.12 1998 może być zaliczona jako praca niezautomatyzowanego palacza typu przemysłowego zgodnie z wykazem A działu 14 pkt 1 załącznika do rozporządzenia, przy uwzględnieniu treści pisma Zespołu Szkół dotyczącego rodzajów kotłów, jakie obsługiwał ubezpieczony oraz zeznań świadka B. P..

Biegły po zapoznaniu się ze wskazaną dokumentacją oraz zeznaniami świadka wskazał, iż wentylacja kotłowni wbudowanej zgodnie z PN-59/B- (...) powinna być zaprojektowana wyłącznie jako grawitacyjna. W kotłowniach z kominem o ciągu naturalnym nie należy stosować wentylacji mechanicznej ze względu na możliwość wytworzenia w kotłowni podciśnienia i przedostawania się spalin z kotłów do pomieszczenia kotłowni. Kotły (...) są to kotły żeliwne przeznaczone do wytwarzania ciepła na potrzeby centralnego ogrzewania, maksymalna temperatura wody w kotle 100°C. Przy maksymalnej liczbie 18 członów znamionowa moc cieplna wynosi 493kW. Z powyższych danych wynika, że są to kotły grzewcze. Nie są to kotły przemysłowe. Usytuowanie składu paliwa powinno zapewniać łatwość dostarczenia opału oraz jego transportu do kotłów. W ocenie biegłego, zeznania świadka mają podkreślić szczególną uciążliwość pracy palacza, a wskazują na nieprawidłowości organizacyjne oraz w eksploatacji kotłów węglowych.

Biegły wyjaśnił, iż zgodnie z Polską Normą - PN-70/H-83136, która określa pojęcie kotłów grzewczych oraz ich parametry, kotły grzewcze są to urządzenia z paleniskiem przeznaczone do wytwarzania pary lub podgrzania wody ciepłem, wywiązującym się w procesie spalania paliwa, którego moc nie przekracza 1MW, przy czym w kotłach wodnych temperatura wody na wylocie nie przekracza 115°C, a w kotłach parowych ciśnienie pary nie przekracza 70kPa (około 0,7atn). Charakterystycznymi parametrami kotła są między innymi:

- moc kotła - ilość energii cieplnej oddawana użytecznie czynnikowi grzewczemu (wodzie lub parze w jednostce czasu)
- moc znamionowa kotła - moc kotła podawana przez wytwórcę, uzyskiwana trwale przy spalaniu paliwa, na które kocioł został skonstruowany.

Podana w definicji wartość rozgraniczająca to 1 MW, co odpowiada 1000 kW. Norma PN-70/H- (...) podaje także definicję kotła zautomatyzowanego: kocioł zautomatyzowany - kocioł, w którym wszystkie czynności związane z utrzymaniem ciągłego ruchu kotła, jego regulacja i zabezpieczenie odbywają się za pomocą urządzeń pomocniczych sterowanych przez parametry regulacyjne. Czynności obsługującego ograniczają się do uruchomienia i zatrzymania urządzenia.

Przytoczona norma PN-70/H- (...) nie podaje wprost definicji kotłów przemysłowych. W kwestii, co rozumie się przez pojęcie „kotły typu przemysłowego”, istotne znaczenie ma stanowisko podsekretarza stanu w Ministerstwie Pracy, Płac

i Spraw Socjalnych wyrażone w piśmie z 14 listopada 1985 r., znak W- (...) - (...)/85, skierowanym do podsekretarza stanu Ministerstwie Zdrowia i Opieki Społecznej: „Zgodnie z Polską Normą PN-70/H- (...), która określa pojęcie kotłów grzewczych oraz ich parametry - jako nieautomatyzowane kotły parowe lub wodne typu przemysłowego należy rozumieć urządzenia z paleniskiem przeznaczone do wytwarzania pary lub podgrzania wody ciepłem wywołującym się w procesie spalania paliwa, których moc przekracza 1MW, przy czym w kotłach wodnych temperatura wody na wylocie przekracza 115°C, a w kotłach parowych ciśnienie pary przekracza 70kPa (około 0,7at).”

Podaną powyżej definicję kotłów przemysłowych należy rozumieć jako te, które nie spełniają definicji kotłów grzewczych wg normy PN-70/H- (...). Kotły przemysłowe są to kotły, które nie są kotłami grzewczymi. Kotły przemysłowe są to kotły o mocy powyżej 1 MW (1000 kW) lub kotły wodne o temperaturze wody na wylocie powyżej 115°C lub kotły parowe o ciśnieniu pary powyżej 70kPa (około 0,7at).

Jeżeli obsługiwane kotły odpowiadają wyżej wymienionym parametrom oraz prace przy ich obsłudze - przez zatrudnionego na stanowisku palacza - były wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na tym stanowisku, pracodawca powinien uznać te prace w szczególnych warunkach i potwierdzić okres ich wykonywania.

Ubezpieczony wykonywał prace nieautomatyzowane palaczy kotłów grzewczych.

Podsumowując, biegły wskazał, iż:

1. Ubezpieczony nie miał uprawnień do obsługi kotłów typu przemysłowego.
2. Obsługiwane kotły nie były kotłami typu przemysłowego.
3. Ubezpieczony nie wykonywał prac wymienionych w dziale XIV wykazu A stanowiącego załącznik do Rozporządzenia z 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze - prace nieautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego, wymienionych w dziale XIV pod poz. 1 wykazu A,
4. Ubezpieczony nie wykonywał pracy nieautomatyzowanej palaczy rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego.
5. Pracy ubezpieczonego na stanowisku palacza c.o. w kotłowni w Zespole Szkół nr (...) w D. w spornym okresie polegającą na obsłudze kotłów grzewczych wodnych oraz parowego nie można uznać za odpowiadającą pracy palacza kotłów wodnych typu przemysłowego wymienionej w wykazie A, dział XIV, poz. 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43).

Ubezpieczony wniósł wprawdzie zastrzeżenia do powyższej opinii, jednak w ocenie Sądu Apelacyjnego sprowadzały się one jedynie do lakonicznej polemiki z ustaleniami biegłego sądowego. Wnioskodawca nie przedstawia bowiem żadnych konkretnych argumentów, mogących podważyć trafność opinii biegłego, a jedynie ogranicza się do zarzutów, iż „biegły zbyt wiele uwagi przywiązuje do zeznań świadka” oraz iż kolegom, którzy pracowali podobnie, okres ten został zaliczony. Argumenty te nie są jednak wystarczające, aby podważyć opinię biegłego, specjalistę z zakresu ciepłownictwa ogrzewnictwa, wentylacji i klimatyzacji. Dodać należy, iż biegły sporządził opinię uwzględniając całokształt dokumentacji, jaką udało się Sądowi uzyskać, dotyczącej charakteru pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w tym przede wszystkim rodzajów i wielkości obsługiwanych przez skarżącego kotłów. Opinia ta jest kompletna, jasno sformułowana, odpowiada na postawione tezy dowodowe i została należycie uzasadniona.

Skoro więc z opinii biegłego wynika jednoznacznie iż wnioskodawca w spornym okresie nie obsługiwał kotłów typu przemysłowego, a tylko takie zostały wskazane przez ustawodawcę w wykazie A rozporządzenia w dziale XIV pod poz. 1, to tym samym okres ten nie mógł zostać wnioskodawcy zaliczony do stażu pracy w warunkach szczególnych.

Niesporny okres zatrudnienia wnioskodawcy od 17.09.1980 r. do 5.01.1991 r. w Państwowym Ośrodku Maszynowym w D. daje zaś wnioskodawcy tylko 10 lat 3 miesiące i 18 dni stażu pracy w warunkach szczególnych, zatem ubezpieczony nie spełnił wszystkich przesłanek przyznania mu prawa do wcześniejszej emerytury.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie.

SSA Grażyna Czyżak SSA Daria Stanek SSA Iwona Krzeczowska-Lasoń